SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HA S THE GREATEST CIRCULA TION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

ÅRG. (YEAR) 34. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 30 SEPTEMBER 1926. (Lösnummer 10 Cts.) N:r 39

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 26 Prov. Librarian Winnipeg

Ytterligare något om katastrofen i Florida.

674 människor hava omkommit. 40,000 äro hemlösa. Stor egendomsförlust.

Svåra tider stunda.

Som i föregående nummer omnämndes drabbades sydöstra delen av Florida den 17 dennes av en hemsk katastrof då en våldsam orkan, den värsta i mannaminne spred död och förödelse över stora delar av denna "Amerikas lekplats." Alla förbindelser med den yttre världen avbrötos och först några dagar senare nådde detaljerade underrättelser om den fruktansvärda naturkatastrofen fram till andra delar av landet. På grund härav blev meddelandet om antalet dödade överdrivet. Till och med då detta skrives kan endast närmelsevis beräknas de oerhörda förluster i människoliv och skada på egendom.

En konservativ beräkning av de dödade ger en siffra av 674, omkring 4,000 människor lär ha blivit skadade och 40,000 beräknas vara utan tak över huvudet. Egendomsskadorna lära belöpa sig till omkring $50,000,000, men man tror denna senare siffra vara långt från tillräcklig.

Miami, Miami Beach och Ft. Lauderdale träffades av stormens hela styrka, och på dessa tre platser härjade den med oförminskat raseri i sju timmars tid, varpå den liksom hämtade andan för att åter bryta lös och fortsatte med samma våldsamhet som förut under ytterligare två timmar. I Miami var vindens hastighet 120 mil i timmen.

Väldiga vågor bröto in över nämnda stad och drogo med sig ut i bukten automobiler samt spillrorna efter omkullblästa eller av vattnet underminerade byggnader. Alla fartygen i hamnen, utom de större oceanångarna, blevo fullständiga vrak. Av skyskraporna i Miami tog endast en allvarsam skada, nämligen en nyuppförd bankbyggnad, som kostat $1,000,000 och vars stålram vreds så det blir nödvändigt att riva hela byggnaden.

Orkanen utvecklade hela sin styrka över 50 mil brett bälte men även utom detta anställdes ansenlig skada, såsom till exempel i Palm Beach, där man beräknar, att stormen anställt förödelse till ett värde av $1,000,000. För så vitt som man vet inträffade inga dödsolyckor i nämnda stad.

Lasarettståg livsförnödenheter och trupper ha sänts till de ödelagda landsdelarna. De militära myndigheterna upprätthålla ordningen, och det rapporteras, att flera obehöriga personer ha arresterats i färd med plundring av ruinerna. Elektricitets-, gas och vattenverken ha försatts ur tjänstgöring av orkanen, och om ej snar och tillräcklig hjälp för den utblottade befolkningen organiseras i andra delar av landet, går folket i denna del av Florida en svår tid till mötes.

Guvernören på Kap Verdeöarne överste Joao de Almeida har avsatts på grund av beskyllning för förräderi. Han uppges ha flytt ur landet.

Förhållandet mellan Tsjang och sovjet nu ytterst spänt.

Ryssarna sätta sig i besittning av östkinesiska järnvägens hamn.

Från Mukden telegraferas, att en hotande konflikt uppstått mellan Tsjang-tso-lin och sovjet rörande den östkinesiska järnvägen. Enligt vad Tsjang påstår ha ryssarna orättmätigt satt sig i besittning av den östkinesiska järnvägens hamnanläggning och ej återlämnat densamma trots Tsjangs protester i Moskva. Då underhandlingarna i denna sak ej lett till något resultat, har Tsjang numera beslagtagit samtliga ryska fartyg på Sungarifloden — Sungari är en biflod till Amur och landets viktigaste trafikled. Genom denna hämndeakt har förhållandet mellan Tsjang och sovjet blivit ytterst spänt. Vidare har Tsjang, som för närvarande är norra Kinas mäktigaste man, utövat en påtryckning på kabinettet i Peking beträffande sovjetambassadören Karachan, som till följd härav endast erhållit tre dagars lejd för att passera kinesiskt område på sin hemresa.

Belägringstillstånd är rådande i Shanghaidistriktet. Krigsfartyg patrullera i trakten kring Yu-sungforten, och även andra försiktighetsmått ha vidtagits med tanke på möjligheten av ett landstigningsförsök från kantontruppernas sida, vilket dock förefaller osannolikt. Den i Shanghai utkommande tidningen North China Daily News har från officiellt håll i Peking erfarit, att Wu-pei-fu av sina rebellisk underordnade blivit avsatt från kommandot och praktiskt taget hålles fången ombord på ett krigsfartyg på Jangtsefloden.

Ehuru det icke föreligger någon officiell bekräftelse på att Wu-tsjang fallit i kantontruppernas händer, bekräftas denna uppgift av flera icke-officiella telegram. Dessa meddela vidare, att de utländska frivilliga inkallats i Hankau, och att matroser landsatts från de främmande makternas krigsfartyg för att skydda koncessionerna. Då Jangtse-kiang här är omkring 1,500 meter bred, behöver Wu-tsjangs intagande icke medföra även Hankaus fall, men koncessionerna ligga vid flodstranden. Enligt japanska rapporter hjälpa ett antal ryska officerare de röda trupperna, vilka väntas övergå floden och angripa Hankau på högra flanken.

Ex-kejsaren drömmer fortfarande.

Hermann Bernstein, författare till den amerikanska boken "Vägen till fred", har från Doorn, Holland, erhållit följande brev:

"Enda vägen till fred är att erkänna att Tyskland icke har någon skuld i världskriget och att undanrödja Versaillesfördraget, vilket blivit Tyskland skamligen påtvingat, samt att återupprätta Tyskland som monarki under en kejsare. Utan att dessa förutsättningar äro uppfyllda kommer det aldrig att finnas fred. Tyske kejsaren kunde bevara världsfreden under trettio år. Med Gud hjälp skall han kunna det en gång till.

På allerhögsta befallning av hans majestät kejsaren och konungen. — Greve Finckhenstein."

Skall den svensk-tyska filmen erövra världen?

Svensk-tyska inspelningar i Berlin och Budapest av filmer för internationell publik.

Dir. Hemberg intervjuas.

Augustisolen strålar bländande klar över Kurfürstendamm. Människorna söka skugga utmed husväggarna eller slöa på bänkarna vid den breda chaussén. Efas långsträckta, vita filminspelningsateljé, som är målet för vår vandring ,verkar så svalt inbjudande. Där skall man väl få litet lugn och svalka. Jo, pyttsan! Det var som att komma ur askan i elden. Mitt på solblanka förmiddagen ramlar man in i en förstklassig varietéföreställning. På den amfiteatraliskt uppbyggda varietéscenen virvlar och snurrar det. Ett helt garde förtjusande Tillergirls steppa i första ledet. Litet högre upp spelar ett jazzband och ett sitter nedanför estraden. Clowner stå på huvudet, ett bedårande danspar i så minnimal klädsel som möjligt intar plastiska atttyder, ett annat utför den senaste modedansen jonglörer kasta sina ringar och bollar, överallt glittrar och glänser det. Parketten applåderar, raden jublar, och de i charmanta pälskappor klädda damerna i logerna samt deras kavaljerer ge ock sitt bifall tillkänna. Men över denna varietéföreställning mitt på dagen lyser strålkastarnas skarpa ljus med en styrka som kommer augustisolen att totalt förblekna. Gång på gång upprepas programmet. Jazzmusiken spelar oförtrutet, artisterna följa villigt kapellmästarens minsta vink. Men det är ingen vanlig kapellmästare, som dirigerar i dag. Det är en ung man i vit linnerock, hr. Olof Morel — regissör Olof Molanders nom de guerre som filmregisör — som är i färd med att inspela filmen "Bara en danserska", en av de svensk-tyska samarbetsfilmerna, som Filmindustri i år med direktör Oscar Hemberg som produktionsledare låter inspela.

Bakom varietépubliken, utom filmkamerans verkningskrets, sitter en annan, ej mindre intresserad publik. Det är representanter för tysk film och tysk press, som här talrikt samlats. Att det är ett till sin läggning svenskt företag framgår av att det är svenskarna som göra les honneurs. Jämte direktör Hemberg, inbjudaren till denna ateljémottagning, utövas värdskapet av fru Karin Swanström samt den unga, vackra svenska skådespelerskan Anna Lisa Ryding, regissörerna Olof Molander och Ragnar Hyltén-Cavallius, herr Nils Arehn och den kände filmfotografen Edlund öka antalet av de svenska gästerna. Den förnämt vackra Lil Dagover, som i "Bara en danserska" har huvudrollen, och den lilla ytterst livliga engelskan Betty Balfour, som i "Flickorna Gyurkovicz" skall spela första fiolen, äro också med. I "Bara en danserska" medverka utöver ovan nämnda svenska skådespelare, Ivan Hedqvist och Uno Henning i viktiga roller. Båda vistas dock i skrivande stund i Sverige för att fullgöra andra plikter.

Så småningom nalkas mottagningen sitt slut, några stora scener ha inspelats och artister och gäster troppa av, de väldiga båglamporna släckas. Vi passa då på att fånga direktör Hemberg för att få höra något om de rön han hittills gjort av det svensk-tyska samarbetet och vilka planer han har. Då vi bland skådespelare, som medverka i filmen, se ett så stort antal tyskar, kommer helt osökt frågan, varför man använder så många utländska skådespelare, då vi hemma ha en massa duktiga sceniska konstnärer, vilka på sommaren säkerligen gärna skulle ha deltagit i denna och andra filmer.

(Forts. å sid. 6)

Nobelpristagare död.

Den berömde tyske filosofen och Nobelpristagaren Rudolph Cristoph Eucken har avlidit i Jena, Tyskland. Han var född 1846 i Aurich, Ostfriesland, och blev 1874 professor i filosofi vid universitetet i Basel. Samma år blev han utnämnd till professor i Jena, där han alltsedan verkat. I sin egen filosofisk-religiösa livsuppfattning var han påverkad av Palton och Fichte. Han förordade "en ny kristendom", en blandning av rationalism och mystik, och utvecklade denna sin uppfattning i flera verk. 1908 tilldelades han Nobelpriset.

Prinsessan Astrid och Belgiens kronprins förlovade.

Västgötaprinsens dotter blir belgisk drottning.

Det har nu officiellt tillkännagivits att förlovning ingåtts mellan prinsessan Astrid av Sverige och belgiske kronprinsen Leopold och bröllopet är ämnat att hållas i Bryssel i höst.

Prinsessan Astrid är prins Carls och prinsessan Ingeborgs yngste dotter och hon fyller 21 år den 17 nästkommande november. Astrid är synnerligen populär i Stockholm, på grund av sin folklighet och sitt glada lynne och lär även vara en favorit vid engelska hovet. Som väl de flesta giftasvuxna prinsessor har även Astrid nämnts som påtänkt maka åt prinsen av Wales. Det lär också vara vid engelska hovet, som Astrid sammanförts med sin tillkommande.

Prinsessan Astrid av Sverige.

En ljusning i den engelska kolkonflikten.

Arbetarna synes vara villiga att antaga olika villkor i olika distrikt.

Ramsay MacDonald höll härom dagen ett tal i Bournemouth, vari han yttrade att utsikterna till givande förhandlingar i kolgruvekonflikten voro ljusare. Han trodde att den allmänna opinionen i landet numera yrkar på riksavtal, men gruvarbetareförbundet har aldrig varit emot variationer för de olika distrikten.

Finansminister Churchill har tillställt gruvägareförbundets ordförande Evan Williams en skrivelse, vari han föreslår en omedelbar konferens mellan gruvägarna, gruvarbetarna och regeringen för att fastställa de stora grundprinciperna för uppgörelse och söka en praktisk utväg för att få arbetet återupptaget överallt.

Churchills plan för utjämningen av meningsskiljaktligheterna mellan gruvägarna och arbetarna ifråga om riks- eller distriktsavtal innehåller följande huvudpunkter: De erkända allmänna principerna vidhållas för hela landet distriktsavtal ingås i enlighet med dessa allmänna principer, bestämmelser om löner, arbetstid och övriga arbetsförhållanden upprättas sålunda distriktsvis, arbetet återupptages så snart dessa distriktsöverenskommelser äro färdiga, de centrala korporationerna bekräfta dessa distriktsavtal i den mån de berora förhållanden som bruka regleras genom riksavtal eller om så behöves återremitteras de till distrikten. Till slut upprättas ett riksavtal, vilket innehåller bestämmelser för alla eller i varje fall ett större antal av de punkter, som hittills stadgat i riksavtalet.

Det är den allmänna uppfattningen att den här uppskisserade planen var anledningen till det sammanträde regeringens kolkomitte nyligen hade med gruvarbetareledarna och de sistnämnda accepterat förslaget som en lämplig grundval för underhandlingar. Gruvägareförbundet har ännu inte gjort något officiellt uttalande i saken men enstaka gruvägare ha uttryckt sitt skarpa ogillande.

Nobelprisen bli i år 116,959 kronor.

Av Nobelstiftelsens nu föreliggande kalender för 1926 framgår, att stiftelsens huvudfond vid 1925 års slut uppgick till 30,739,302 kronor. Nobelpriset för innevarande år komma att utgöra vardera 116,959 kronor.

Rt. Hon. W. L. Mackenzie King åter vid statsrodret.

Hon. Robert Forkes inträde i ministären hälsas med glädje i vida kretsar.

Heenan arbetsminister.

Lördagen den 25 dennes inlämnade den konservativa ministären sin resignation till general-guvernören, och omedelbart därefter blev Mackenzie King av vicekonungen anmodad att bilda regering. På grund av att den liberale ledaren allt sedan valet haft tid att förbereda sin ministärlista var han tillika med övriga medlemmar av den nya ministären i tillfälle omedelbart avlägga ämbetseden. Följaktligen komma de nya ministrarna att söka återval så snart de officiella valresultaten blivit offentliggjorda.

Den nya ministären är sammansatt som följer:

Hon. Robert Forke.

Statsminister och minister för utländska ärenden Rs. Hon W. L. Mackenzie King.
Finansminister Hon. J. A. Robb.
Justitieminister Hon. Ernest Lapointe.
Järnvägsminister, Hon. C. A. Dunning.
Inrikesminister, Hon. Charles Stewart.
Minister för offentliga arbeten, Hon. J. C. Elliott.
Jordbruksminister, Hon. W. R. Motherwell.
Handelsminister, Hon. James Malcolm.
Minister för tulldepartementet, Hon. W. D. Euler.
Minister för offentliga hälsovården, Hon Dr. J. H. King.
Minister för immigrationsdepartementet, Hon. Robert Forke.
Minister för postverket, Hon. P. J. Veniot.
General-advokat med säte i ministären, Hon. Lucien Canon.
Statssekreterare, Fernand Rinfret.
Arbetsminister, Hon. Peter Heenan.
Minister utan portfölj, Senator Dandurand.

Försvarsdepartementets portfölj kommer troligen att tillfalla överste J. L. Ralston från Halifax.

Hon. Robert Forkes inträde i den nya ministären har hälsats med glädje i vida kretsar, och det faktum, att den progressive ledaren nu får bära en del av regeringsansvaret torde borga för att den liberale-progressiva gruppen kommer också att få sin plats anvisad på regeringens sida i underhuset.

Någon timma efter det att premiär King avlagt ämbetseden lät han sig

(Forts. på sid. 3.)

Vem blir Spaniens tronföljare?

"Matin" meddelar från San Sebastian att spanska hovet livligt diskuterat frågan om parlamentets inkallande. Konungen önskade att så sker snarast möjligt. Kronprinsen hade nämligen insjuknat svårt och därmed blev frågan vem som skall efterträda Alfonso på tronen akut. Kungaparets andre son är från födseln dövstum, och kronan skulle därför tillfalla den tredje sonen, prins Juan. Kung Alfonso vill emellertid icke reglera tronföljden genom en förordning, utan genom ett högtidligt votum i parlamentet. En spansk officiös kommuniké uppgiver att fullkomligt lugn råder i hela landet. De i utlandet spridda ryktena om uppror äro ett verk av vissa ryktessmidare och sakna all grund.

Sveriges författarprins till Amerika.

Wilhelm planerar en föredragsresa över hela landet.

Enligt tillkännagivande från svensk amerikanska nyhetsbyrån i New-York skall prins Wilhelm, Sveriges författarprins, på nyåret hålla föredrag inför den amerikanska publiken i Förenta staterna.

För de flesta amerikaner torde det få nyhetens behag att lyssna till en verklig prins från talarstolen. Den som arrangerat prinsens turné är Louis J. Alber, välkänd föreläsningsimpressario från Cleveland, som under de senaste tjugo åren presenterat många ryktbara talare inför Amerikas publikum.

Prins Wilhelm är som bekant kung Gustafs andre son. Han har genomgått sjökrigsskolan och avancerade till kapten vid flottan, innan han erhöll sitt avsked. Han tillhör nu flottans reserv. Som en äkta sjöman har prinsen rest vida omkring. Redan 1907 besökte han Förenta staterna ombord på "Fylgia" och sändes 1912 som konungens representant vid det årets kröningshögtidligheter i Siam. Den senare resan utsträcktes även till Indien och franska Indo-Kina. Han har vidare företagit jakt- och upptäcktsresor i Centralamerika samt i Syd-, och Ost- och Centralafrika, varifrån han hemfört ej blott vackra troféer och värdefulla zoologiska exemplar, utan även synnerligen intressanta filmer, som han själv tagit av vildmarkens djurliv. Det är om dessa resor prinsen skall tala i Amerika, varvid han också kommer att förevisa omkring 4,000 fot film från sin senaste afrikaresa.

Prins Wilhelm är också författare. Bland hans verk märkas "Där solen skiner" och "Mellan två kontinenter", utgörande reseskildringar från Siam och Centralamerika, "Den gamla furan", en samling skisser som översatts på åtskilliga språk, "Svarta novelletter", samt två volymer sjömansvers, "Dämpade fyrar" och "Black and White", vilka visa hans lyriska begåvning. Hans verk har fått vackert erkännande i Sverige.

Det i Oslo planerade Kristelig Dagblad kommer att börja med ett kapital av 500,000 kronor. Biskop Lunde har nyligen vid tal om behovet av en sådan tidning yttrat: "Att träffa på en söndagsbetraktelse i en Oslotidning är som att hitta en diamant i en rännsten."

Norge rustar sig till ny förbudsstrid.

Den stora folkomröstningen om brännvinsförbudet i Norge äger rum den 18 oktober.

Förbudsvännerna utveckla en synnerligen energisk agitation och ha i stor utsträckning förenat sig med de kristliga organisationerna. Styrelsen för det norska arbetarpartiet (nationellt kommunistiskt) — landets största arbetarparti — har uppmanat sina medlemmar att rösta för förbudet. Då det emellertid inom partiet finnes ett betydande antal medlemmar som är emot förbudet, tillmätes icke uppropet stor betydelse.

Vid den senaste folkomröstningen år 1909 räknade förbudets vänner omkring 180,000 röster mera än motståndarna, men det skulle icke väcka stor förvåning om siffrorna blevo omvända i den nya omröstningen.

En slutg[illegible] rapport om St. Lawrence-projektet.

Amerikanska kommissionen färdig med sin rapport innan kongressen samlas.

Tecken på gynnsam lösning.

Om icke den politiska situationen i Canada spelar in och hämmar arbetet, torde president Coolidge kunna förvänta en slutgiltig rapport rörande vattendragsregleringen i St. Lawrence-floden inom några få veckor, meddelas från Washington, D. C.

Det internationella tekniska rådet, som är sammansatt av canadensiska och amerikanska ingenjörer, har hållit på med sina undersökningar och beräkningar i flera månader, samtidigt som den s. k. Hoover-kommissionen sysslat med projektets rent finansiella och ekonomiska sida, och nu är även den i det närmaste färdig med sitt arbete. Allt tyder på, att den amerikanska St. Lawrence-kommissionen skall vara klar med sin rapport, innan kongressen i december samlas igen.

Dessa nyheter äro av stort intresse för Mellanstaterna. De innebära nämligen, att därest både den tekniska och finansiella rapporten blir gunstig och visar, att St. Lawrence-regleringen kan låta sig praktiskt genomföras, administrationen kommer att åvägabringa en överenskommelse med Canada för planernas realisering. Innan den kan träda i kraft måste naturligtvis en sådan traktat likväl först godkännas av senaten.

Vattendragsregleringen i St. Lawrence, mellan de stora insjöarna och Montreal, är det största offentliga projekt, som igångsatts här i landet, sedan Panama-kanalen kom till stånd. Företaget har varit å bane i åratal och stödes av 21 städer i Mellanvästern och Nordvästern, från Idaho och Oregon i väster till Kentucky och Missouri i söder. Befolkningen i dessa distrikt är mycket intresserad i att uppnå en direkt sjövägsförbindelse med världsmarknaden från insjöstäder sådana som Duluth, Chicago, Detroit, Cleveland, etc. Arbetet på planernas förverkligande hämmades under världskriget, men det har tagit ny fart de sista åren, särskilt i fjol, och nu tycks allt peka på en snar och gynnsam lösning av problemet.

Rent tekniskt går uppgiften ut på att använda den nuvarande Saultkanalen från Lake Superior till Lake Huron samt den nya Welland-kanalen mellan Lake Erie och Lake Ontario och därförutom bygga nya slussanläggningar, så att floden kan få ett djup av 30 fot mellan Lake Ontario och Montreal.

Hela anläggningen beräknas komma att kosta c:a 270 millioner dollars. En stor del av dessa pengar skulle emellertid tagas i anspråk för elektriska kraftanläggningar. Utgifterna för vattendragsregleringen skola delas mellan de två länderna på sätt, som kommer att fastställas i traktaten.

Förenta staterna har traktatmässig rätt till obehindrad sjöfart på St. Lawrence-floden enligt den s. k. Alabama Claims Treaty av 1872, som på samma gång gav Canada tillstånd att använda Yukon- och Stikine-floderna i Alaska.

(Forts. på sid. 3.)

Storstrejknederlagets efterspel.

De engelska textilarbetarfackföreningarna ha under de senaste dagarna hållit en kongress i Southport, vid vilken några märkliga resolutioner fattats, som stå i närmaste sammanhang med storstrejksnederlaget. Men de torde också böra ses i belysning av de mycket blandade känslor, med vilka gruvarbetarnas uppträdande och deras initiativ till storstrejken redan från allra första stunden betraktades inom ledande kretsar i kroppsarbetarevärlden, känslor, som sedan dess naturligtvis i hög grad skärpts av nederlaget och av de bekymmer, kolstrejken förorsakat arbetarna i många andra yrken.

Den viktigaste resolutionen innebär, att ingen storstrejk får proklameras, förrän medlemmarna i samtliga av densamma berörda organisationer blivit tillfrågade och uttalat sitt bifall. Denna från kongressledningen själv härrörande resolution förklarades av de förenade fackföreningarnas förtroendeman innebära, att varken den organiserade arbetarerörelsens högsta myndighet "T. U. C.," Trade Union Council, och ej heller textilarbetarsammanslutningarnas högsta myndigheter skulle ha rätt att utan fackföreningarnas hörande utkalla dem i strejk. Denna mot hittillsvarande förhållanden skarpt motsatta resolution bifölls enhälligt. En annan resolution innebärande en allvarlig vädjan att främst begagna valsedeln som stridsvapen antogs mot endast två röster och efter en diskussion, i vilken framkom stark kritik mot strejkvapnets brister. En tredje resolution fastslog som önskemål, att arbetsministern skulle äga befogenhet att vid varje industriell konflikt, därest någondera av parterna påkallade hans inskridande, verkställa en undersökning i konflikten, innan lockout eller strejk finge ifrågakomma. Denna resolution antogs med dubbel majoritet.

Samtliga dessa resolutioner innebära ett anmärkningsvärt för känslan av det ohållbara i den riktlinje, vilken leder till storstrejken. Många motiv samverka till denna klarnande insikt. Men den kommer naturligtvis också att leda till desto mer energiskt nedläggande på erövrandet av den politiska makten och i lika hög grad på utnyttjandet av denna makt för speciella klassintressen.

"Kvinnorovet" i Los Angeles.

I den besynnerliga historien om mrs. Aimee Semple McPhersons bortrövande har under de senaste dagarna skrivits ett nytt kapitel, som slutat med utfärdandet av häktningsorder mot henne, hennes moder mrs. Minnie Kennedy och mot hennes förre radiooperatör Kenneth G. Ormiston med flera. Mrs. McPherson "bortrövades" under badning vid Ocean Park den 18 maj och påträffades först den 22 juni i närheten av Agua Prieta, Mexiko. Hon uppgav då, att hon hållits fången och slutligen lyckats fly. Berättelsen lät en smula otrolig, i synnerhet som mrs. McPherson icke gav intryck av att hava genomgått några som helst strapatser. Flera undersökningar ha gjorts men slutat utan resultat, och historien skulle troligen så småningom ha glömts, om mrs. McPherson icke sökt göra så många förklaringar. Nu har den i stället kommit i ett alldeles nytt läge. En utkörare Harry C. Smith som påstår sig ha åsett "kvinnorovet", förklarar, att det utfördes av mrs. Kennedy, mrs. McPhersons moder, och Kenneth G. Ormiston. En mrs. Lorraine Wiseman Silaff påstår, att hon lejts av mrs. McPherson för att mot pekuniär ersättning förklara, att hon — och icke mrs. McPherson — tillbringat mer än en vecka i en villa i Carmel, Cal., tillsammans med Kenneth G. Ormiston. Hela historien om "kvinnorovet" anses därför av allmänne åklagaren för rent bedrägeri, vadan han som ovan nämnts väckt åtal mot henne och alla de i saken inblandade personerna för brottslig komplott och för falskt vittnesmål. Mrs. McPherson är för tillfället sjuk och häktningsorder har därför icke kunnat tillställas henne. Modern har lösgivits mot $2,500 borgen, och spaningar pågå efter radiooperatören Ormiston.